

Sygn. akt VII U 830/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: protokolant sądowy Beata Gawrońska

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2014 r. w Warszawie

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 27 lutego 2014 r. znak: E/25/(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 830/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczona A. B. w dniu 8 kwietnia 2014 r. złożyła, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 27 lutego 2014 r., znak: E/25/(...) przyznającej ubezpieczonej prawo do emerytury. Ubezpieczona podniosła, iż wyliczenie wysokości emerytury jest dla niej krzywdzące. Odwołująca podkreśliła, iż w 2013 roku otrzymywała emeryturę w wyższej wysokości niż obecnie. Zaznaczyła, że sytuacja ta jest dla niej niezrozumiała i wniosła o rozpoznanie jej sprawy w sądowym postępowaniu odwoławczym (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

w odpowiedzi na odwołanie, złożonej do tutejszego Sądu Okręgowego w dniu

24 kwietnia 2014 r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podniósł, iż po osiągnięciu przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego organ rentowy obliczył wysokość przysługującej jej wcześniejszej emerytury na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy podkreślił, przy tym, iż emerytura powszechna okazała się niższa od emerytury wcześniejszej, dlatego też odwołująca ma wypłacaną wcześniejszą emeryturę. Mając na uwadze powyższe organ rentowy uznał, iż odwołanie A. B. jest bezzasadne i podlega oddaleniu (k. 13 a. s.).

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. urodzona w dniu (...) złożyła w dniu 22 września 2008 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę (k. 1-4 a.r.).

W dniu 3 listopada 2008r. organ rentowy wydał decyzję znak: E (...) w której przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury, począwszy od dnia 6 października 2008r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, na podstawie art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1988r. do grudnia 1997 r. Wyliczony z tego okresu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 91,86 %. Podstawę wymiaru obliczono przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 91,86 % przez 2275,37 zł, tj. kwotę bazową, co wyniosło 2090,15 zł. Organ rentowy do ustalenia wysokości emerytury uwzględnił do okresów składkowych 33 lat i 10 miesięcy, tj. 406 miesięcy, a do okresów nieskładkowych 5 lata i 10 miesięcy, tj. 70 miesięcy. Po odliczeniu niezbędnych potrąceń wysokość świadczenia wyniosła miesięcznie 1550,62 zł (k.19-21 a.r.).

W dniu 8 stycznia 2014 r. odwołująca A. B. złożyła do organu rentowego wniosek o emeryturę. Odwołująca w treści pisma, wniosła o wybranie najkorzystniejszego wariantu wyliczenia wysokości świadczenia emerytalnego w oparciu o przedłożoną do organu dokumentację zatrudnienia (wniosek o emeryturę k. 1-7 a.r. t. II a.r.).

W dniu 27 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał decyzję znak: E (...), na mocy której przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 6 lutego 2014r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego W myśl art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wysokość emerytury została ustalona na kwotę 1.950,11 zł począwszy od marca 2014 r. W treści decyzji organ rentowy poinformował ubezpieczoną, iż emerytura powszechna jest niższa od dotychczas wypłacanej wcześniejszej emerytury z uwzględnieniem kwot waloryzacji, a w związku z powyższym ubezpieczona nadal będzie wypłacane świadczenie dotychczasowe (k.17 t. II a.r.).

Od powyższej decyzji organu rentowego ubezpieczona wniosła odwołanie inicjując tym samym niniejsze postępowanie sądowe (k. 2-3 a. s.).

W toku postępowania odwołująca podniosła, iż nie zgadza się z wyliczeniami wysokości emerytury, przedstawianymi przez organ rentowy. Podkreślała, iż została błędnie pouczona o procedurze składania wniosków o emeryturę oraz dokumentacji zatrudnienia przez pracownika ZUS. Dodała, iż pracownicy organu rentowego poinformowali odwołującą jedynie o fakcie zaniedbaniach w prowadzeniu przez nią spraw (na podstawie oświadczeń odwołującej k. 35, k. 55-58 a.s).

W oparciu o treści pisma organu rentowego z dnia 8 sierpnia 2014 r. Sąd Okręgowy ustalił, iż wysokość emerytury odwołującej wyliczonej w oparciu o art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z uwzględnieniem kwoty waloryzacji wynosi od 1 marca 1950,11 zł. Natomiast wysokość emerytury wyliczonej w oparciu o regulację art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS po uwzględnieniu kwot waloryzacji wynosi 1624,19 zł. (pismo procesowe k. 38 a.s). Na podstawie pisma wyjaśniającego ZUS, złożonego do akt sprawy w dniu 31 października 2014 r. Sąd Okręgowy ustalił, iż organ rentowy w decyzji z dnia 27 lutego 2014r. przyznał A. B. emeryturę od dnia 6 lutego 2014r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, który dla ubezpieczonej urodzonej (...) wynosi 60 lat i 4 miesiące zgodnie z art. 24 ust. 1 a pkt 5 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS. (k. 63 a.s)

Celem jednoznacznego ustalenia wysokości świadczeń odwołującej, z uwzględnieniem wniosku ubezpieczonej o wyliczenie emerytury w najkorzystniejszym wariantcie, Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe w oparciu o dowód z wiarygodnej opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu rachunkowości.

Na podstawie opinii biegłej sądowej B. W., Sąd Okręgowy ustalił, iż wysokość emerytury odwołującej przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji w 2014 r. wynoszącego 101,6%, od dnia 1 marca 2014 r. wynosi 1.950,11 zł, a tym samym wyliczenia świadczenia zawarte w zaskarżonej decyzji organu rentowego z dnia 27 lutego 2014 r. jest prawidłowe. Dodatkowo w oparciu o opinię biegłej, Sąd Okręgowy ustalił, że wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach, tj. z uwzględnieniem kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne

oraz kapitału początkowego, z uwzględnieniem wcześniej wypłaconych kwot emerytur z uwzględnieniem ostatniej waloryzacji od dnia 1 marca 2014 r. wyniosła 1624,19 zł. Sąd Okręgowy uznał, iż wysokość emerytury odwołującej wyliczonej zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach jest wyższa tj. wynosi 1.950,11 zł niż wyliczonej zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz aktach rentowych. Zdaniem Sądu powyżej przytoczone dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny.

Sporną kwestią było ustalenie czy zaskarżona decyzja z dnia 27 lutego 2014 r. przyznawała odwołującej do wypłaty emerytury w najkorzystniejszym wariantcie. Z tych względów Sąd Okręgowy uznał przeprowadzenie dowodu w postaci opinii biegłego sądowego ds. rachunkowości za uzasadnione i konieczne, albowiem opinia powołanego biegłego stanowiła podstawę do wydania orzeczenia w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy uznał przedstawione przez biegłą w opinii argumenty i wnioski za spójne, jednoznaczne oraz odnoszące się w sposób wnikliwy do spornych kwestii niniejszego postępowania. Dlatego też, przedstawioną przez biegłą argumentację wyrażoną w opinii, w zakresie dotyczącym ustalenia wysokości emerytury odwołującej, Sąd uznał za własną. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że biegła ds. rachunkowości powołana w niniejszej sprawie jest wysokiej klasy specjalistką, i w sposób prawidłowy i rzetelny sporządziła opinię na której oparł się tutejszy Sąd. Zdaniem Sądu Okręgowego materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu był wystarczający do wydania orzeczenia kończącego sprawę.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie A. B. od decyzji organu rentowego z dnia 27 lutego 2014 r. znak: E/25/(...) dotyczącej przyznania prawa do emerytury nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy zważył, iż dokonana na gruncie decyzji z dnia 3 listopada 2008 r. analiza wyliczenia kwoty emerytury odwołującej, w oparciu przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013r., poz. 1440 ze zm.), jest prawidłowa. Do wyliczenia emerytury zostały przyjęte wielkości kwoty bazowej ustalonej dla każdego roku. W tym miejscu Sąd Okręgowy podkreśla, iż wskazana powyżej kwota bazowa stanowi 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenie społeczne w poprzednim roku kalendarzowym. Obowiązuje ona od dnia 1 marca każdego roku kalendarzowego do końca lutego następnego roku. Kwota bazowa ogłaszana jest w Monitorze Polskim przez Prezesa GUS. Służy ona m.in. do wyliczenia części socjalnej emerytury. W roku 2008 roku kwota ta wynosiła 2.275,37 zł. Kolejną składową wysokości świadczenia emerytalnego stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczany z najkorzystniejszego okresu zatrudnienia. W oparciu o dokumenty zatrudnienia ubezpieczonej, zawartych w aktach rentowych ubezpieczonej Sąd Okręgowy uznał, iż organ rentowy prawidłowo zakwalifikował lata 1988 do 1997 jako najkorzystniejszy okres zatrudnienia A. B.. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek odwołującej wynosił - 91,86%. Okoliczności tej nie kwestionowała odwołująca, a dodatkowo, wysokość wskaźnika została potwierdzona w materiale dowodowym w postaci wiarygodnej opinii biegłej sądowej. Okolicznością bezsporną na gruncie niniejszej sprawy był ponadto wymiar miesięcy przyjętych jako okresy składowe oraz okresy nieskładowe. Sąd Okręgowy w tym miejscu podkreśla, iż ww. składowe wyliczenia wysokości emerytury w oparciu o treść art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie pozwalają na ustalenie wysokości emerytury w kwocie stałej. Zważyć należy, iż zgodnie z art. 88 ustawy, emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca (ust.1). Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji (ust.2). Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację (ust.3). Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji (ust.4). Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, iż całkowicie bezzasadne i nieuprawnione są podnoszone w treści odwołania argumenty odwołującej, iż w 2013 roku otrzymywała emeryturę w wyższej wysokości niż obecnie. Sąd Okręgowy podkreśla, iż wyliczenia wysokości wymiaru emerytury dokonane przez organ rentowy są prawidłowe. Wysokość emerytury wyliczona na dzień 6 października

2008 roku tj. kwota 1.550,62 zł została bowiem w kolejnych latach zwaloryzowana. Na podstawie szczegółowej analizy biegłego Sąd Okręgowy przyjął, iż

- w 2009 roku wskaźnik waloryzacji wynosił 106,1% co skutkowało powiększeniem wymiaru świadczenia do kwoty 1.645,00 zł

- w 2010 roku wskaźnik waloryzacji wynosił 104,62% co skutkowało powiększeniem wymiaru świadczenia do kwoty 1.721,00 zł

- w 2011 roku wskaźnik waloryzacji wynosił 103,1 % co skutkowało powiększeniem wymiaru świadczenia do kwoty 1.775,00 zł

- w 2012 roku wskaźnik waloryzacji wynosił 71,00 zł, co skutkowało powiększeniem wymiaru świadczenia do kwoty 1.846,00 zł

- w 2013 roku wskaźnik waloryzacji wynosił 104% co skutkowało powiększeniem wymiaru świadczenia do kwoty 1.919,40 zł

- w 2014 roku wskaźnik waloryzacji wynosił 101,6% - co skutkowało powiększeniem wymiaru świadczenia do kwoty 1.950,11 zł.

Natomiast od dnia 1 marca 2014 roku wysokość emerytury po uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji wynosi 1.950,11 zł i jest zgodna z decyzją o przyznaniu emerytury wydaną przez ZUS z dnia 27 lutego 2014 roku znak (...). Sąd Okręgowy uznał przyjmując stanowisko biegłej sądowej, iż w związku z wnioskiem odwołującej o emeryturę złożonym w dniu 8 stycznia 2014 r. ZUS dokonał prawidłowego przeliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach tj. z uwzględnieniem kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego. Wysokość emerytury z uwzględnieniem wcześniej wypłaconych kwot emerytur z uwzględnieniem ostatniej waloryzacji od dnia 1 marca 2014 rok, wyniosła dla ubezpieczonej 1.624,19 zł.

Sąd Okręgowy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w tym w szczególności opinii biegłej sądowej specjalistki z zakresu rachunkowości, przyjął, że wysokość emerytury odwołującej wyliczonej zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach jest wyższa tj. 1.950,11 zł niż wyliczonej zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach tj. 1.624,19 zł.

Konkludując Sąd Okręgowy stwierdza, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych, kierując się wnioskiem odwołującej o wyliczenie wysokości należnej jej emerytury w najkorzystniejszym wariantcie, dokonał prawidłowo wyliczenia emerytury dla odwołującej. W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza, iż organ rentowy w powyższej sprawie prawidłowo w świetle przepisów ustawy z uwzględnieniem 53 oraz art. 24 ust. 1 a pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obliczył wysokość emerytury, przyznając prawo do świadczeni według wariantu ustalonego w poprzedniej decyzji z dnia 3 listopada 2008 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

J.R.